This issue of the Toveritar contains no articles such as require an affirmed translation according to Act of Oct. 15th, 1917.

Painos 9570

TOVERITAR

AMERIKAN SUOMALAISTEN TYÖLÄISNAISTEN ÄÄNENKANNATTAJA

ORGAN OF THE FINNISH WORKING WOMEN IN AMERICA

No. 48 Tiistaina, Marraskuun 30 p.—Tuesday, November 30th 1920—Kymmenes Vuosik.

Nuorten hymni

Sävel: "En tiedä mistähän lienee."

Pois mielestä murhet musta,
pois huoli ja harmikkuus,
me saammehan lohdutusta
laulusta, se ain' on uus'.
Kun intoa laulumme valaa
ja mielet taistohon saa,
siis sydämemme hehkuu ja halaa,
ja murheet pois katoaa.

Me laulamme laulua suurta,
sen tuntevi miljoonat,
mut' elomme sydänjuurta
ei kuoleta runnelmat;
ne runnelmat, joita puute
ja kurjuus synnyttää;
ne runnelmat, jotka yksin
köyhälistö vain ymmärtää.

— Kun sortajan mahti se julma,
kapitaali jumalanaan,
ain' työläisjoukkoa jäytää,
työnsä heelmät rosvoaa.
Ei jatkua saa meno moinen,
siis taisto jo alkava on
a punalippu se meitä
yt vieköön vaan' voittohon!

Erland Upari.

(Lasten Joulusta ylijäänyt)

Työn tasavalta ja lapset

Näin joku aika sitten täällä ietarissa kuvaavan, kauniin ihmän : "Sisar" ja viisi pientä oikaa hänen ympärillään. Sisar li terve, luonnollisen kaunis ja eipas. Pojat olivat hyvin pieiä, noin 2—3 vuotiaita, siististi uettuja, mutta kalpeita ja henoja; aivan kuin pienet varpuser yppelivät he sisaren ympärillä. Tämä jutteli heille iloisesti, lämitti vuoroon heidän pieniä käiään omissa voimakkaissa käissään. He olivat nähtävästi onkun lastenkodin lapsia, sisaen vaalittavana ulkona. Ajatelin: Äiti Neuvosto-Venäjä ipsineen.

Sosialistisen Neuvostotasavalan muodostuttua poistuivat ne ilut, joita sosialistisen uranuurtajat vuosikymmenien, jopa satoen aikana turhaan olivat yrittäeet murtaa tai kiertää. Äärimäisen jännittyneestä taistelutinteesta huolimatta alkoi innoas rakennustyö. Eräs kaikkien ikojen suurimpienkin sosialisten rakentelijain sydäntä läinnä olevia ihanteita on ollut köyhälistön lasten kohoaminen aduilta ja kurjista hökkeleistä i niiden vieminen valoon ja impöön, saamaan kunnollista oitoa ja kasvatusta. Tämä työ stui luonnollisesti heti päiväjärstykseen Neuvosto-Venäjällän, varsinkin sen sydämessä, ietarissa ja Moskovassa. Onan Venäjän suurkaupungeissa ikeämpänä kuin monessa muus. maassa, kukoistanut proletaatin kurjuus, josta luonnollisti köyhälistön lapset ovat jouneet kärsimään. Lasten kurtutta lisäsi vielä sotavuodet, silkahdessa miljoonassa kaatueessa sotilaassa oli enempi kuin iljoona isiä, joten orpojen luku sääntyi suuresti tämänkin vuok. Ääretön oli kurjuus oleva, erjäävä ja huolta vailla oleva sten luku. Sentähden oli työmaakin suunnaton. Mutta kun sosialistit pääsivät kauvan uneksimaansa rakennustyöhön, ei vastassa oleva työ peloittanut. Työtä helpotti se, että Neuvostotasavalta otti työn omakseen. Rinnan kuumeisen työn kanssa unohdettiin keskittävät elimet ja laadittiin lainsäädännölliset perusteet. Kumottiin kaikki entiset säädökset ja asetukset asiassa. Huoltoasiain kansankomisariaatin ympärille kehittyi koko laaja toiminta. Se neuvoskuntineen ja eri elimineen johtaa ja valvoo toimintaa. Neuvosto-Venäjällä tapahtuvan huollon suurimpia ansioita on sen keskittyminen. Ei ole enää tunnotonta puoluellista "köyhäinhoitohallitusta", ei lukemattomia eri teitään kulkevia "hyväntekeväisyysseuroja" ja yhdistyksiä, on vain jättiläismäinen keskusjärjestö laajalle haarautuvine elimineen ,joka ulottaa toimintansa kaikkialle, missä työtätekevän Tasavallan lapsosia ojentaa kätösiään valoon ja päivään päin.

Neuvosto-Vallan huolenpito lapsistaan alkaa jo äidin kohdussa — kuten kaikkien maiden sosialistit ovat vaatineet. Se takaa äidille helpoitetut elämismahdollisuudet ja täyden tulon määrättynä aikana ennen ja jälkeen synnytyksen. Huolenpito jatkuu sitte edelleen. On koteja, joissa äidit saavat olla lapsineen imetyksen ajan. Huoltaminen jakautuu nim. pääasiassa kahteen haaraan lasten täydelliseen huoltamiseen sitä varten varustetuissa kodeissa ja laitoksissa, sekä lasten osittainen huoltaminen ja ravitseminen huoltoloiden ulkopuolella.

Kaikki orvot ja huoltajaa vailla olevat lapset on koottu lastenkoteihin. Lastenkoteja on pyritty saamaan mahdollisimman tarkoituksenmukaisia. Sitä varten on perustettu lastenkoteja eri ikäluokkia varten, ottaen huomioon lasten kehityksen ja vastaanottokyvyn opetuksessa ikävuosien perusteella. Lisäksi on perustettu sairaalloisten ja raajarikkoisten koteja varsinkin maaseudulle. Krasnoje Seloon on muodostunut oikea lasten kaupunki Pietarin heikoista ja sairaalloisista lapsista. Lastentarhoja on perustettu kaikkialle, ja ne saavat yhä suurempaa ymmärrystä ja kannatusta osakseen. Kotien ja laitosten toiminta ja työsuunnitelma pyritään luonnollisesti saamaan terveitä, köyhälistön maailmankatsomuksen mukaisia periaatteita silmälläpitäväksi. Lapsista kehitetään terveitä, reippaita, työteliäitä kansalaisia, jotka omaavat kaiken sen henkisen pääoman, jonka valistunut, vallassa oleva köyhälistö varaa kaikille jäsenilleen. Mikä ilo jo nyt, jolloin otetaan vasta ensimäisiä kokeilevia askeleita vaikeissa oloissa, nähdä aina torstaisin ja sunnuntaisin lukuisia iloisia, järjestyneitä lapsikulkueita, kun he menevät opettajineen ja hoitajineen joko puistoihin, museoihin tai eläviin kuviin katselemaan ja mieleen painamaan kaikkea sitä suurta ja ihanaa, mitä luonto, tiede ja taide heille tarjoo. Opettaja on joukossa kuin yksi heistä, iloinen ja avulias. Pitkin koko matkaa ovat silmät ja korvat auki, kyselyitä opettajaile sataa lakkaamatta, ja nauru helähtää valtavana, kun joku tovereista keksii jonkun hauskan yllätyksen. Kasvatus ei ole kaavoihin jähmettyvää pakko-oppia, se on lasten taipumusten avointa ja vapaata kehitystä, siksi onkin opiskeleva ja retkeilevä joukko niin iloista ja vapaata.

Yhtämittaisesti toimii erilaisia kursseja ja laitoksia, joissa kasvatetaan hoitajia ja opettajia lastenkoteihin ja huoltoloihin. Näillä kursseilla on sen vuoksi laaja merkitys, että niihin lähettävät osanottajia pitkin laajaa maaseutua olevat neuvostot. Ohjaus kursseilla on perinpohjainen. Nämä kursseilla valmistuneet hoitajat muodostavat lukematttomissa lastenkodeissa sen ydinjoukon, joka kykenee sitten tietoisesti työskentelemään suuressa tehtävässään.

Neuvostohallitus on antanut määräyksen, että kaikille lapsille tulee varata ilmainen vapaa ravinto 16:een ikävuoteen asti. Tämän mukaisesti toimii kouluissa kouluruokalat, joissa tarjoillaan lapsille mahdollisuuden mukaan hyvää lämmintä ruokaa ilman maksua. Sen lisäksi on perustettu Pietariin ja Moskovaan erikoisia lasten ruokaloita; varsinkin Pietari, vallankumouksen sydän, on siinäkin asiassa pisimmälle ehtinyt. On ruokaloita, joissa lapset ovat tilaisuudessa syömään, sekä suurin osa sellaisia, joista saa noutaa ruuan kotiin.

Moni ajattelematon ymmärtämätön yksilö voi väheksyä lasten ravitsemiseksi suunniteltuja toimenpiteitä. Mutta on otettava lukuun se tilanne, missä Neuvosto-Venäjä on kahden vuoden ajan ollut, lakkaamatonta taistelua monilukuisia lahtarijoukkoja vastaan käydyn sekä ankaran saarron ja puristuksen alaisena. Kun kaikista näistä vaikeuksista huolimatta on voitu tehdä niinkin paljo kuin tehty on, se osottaa selvästi tien, mihin pyrkivät Jo nykyisessäkin kokoonpanossaan ja järjestelyssään voi itse lasten huoltamiseksi muodostettua teknillistä rakennetta pitää suuremmoisena. Se todistaa, että Neuvostovalta ensimäinen valtio maailmassa, joka on asettanut lapset ensisijalle elintarpeiden, hoidon ja kasvatuksen saantiin nähden. Ei tarvitse muuta, kuin lyödä viholliset ja päästä normaalioloihin, todelliseen luovaan työhön, silloin alkaa kukoistaa se suuri työ, jonka Neuvostovalta on jo nyt alkuun pannut.

Työn tasavalta on terve ja voimakas, sillä sen suonissa sykkii proletariaatin punainen, elinvoimainen veri. Proletariaatti on suuri inhimillisyydessään, sentähden on Neuvosto-Venäjä suuri äidinrakkaudessaan. Se on voimakkailla käsivarsillaan sulkenut laajaan syliinsä kaikki lapsensa. Lapset ovat vielä kalpeita, sillä köyhälistö kantoi niitä orjuusaikana povellaan. Äidin rinnat ovat vielä taistelun ja ponnistuksen vuoksi ehtyneet, mutta elämänhalua ja uskoa säteilee äidin katseesta ja suuri rakkaus antaa sille voimia suojella lapsiaan, ravita ja hoitaa niitä siksi kunnes vaikeudet voitetaan. Mutta kun proletariaatti täydellisesti kukistaa vihollisensa, alkaa sen suuremmoinen rakennustyö. Silloin se antaa lapsilleen parhaimmat, valoisimmat talonsa ja ihanimmat puistonsa, se antaa heille parhaimmat, jaloimmat opettajansa ja kasvattajansa, sekä parhaat tiedon ja opetuksen välineet. Sosialistisen Tasavallan lapset ovat terveitä ja kauniita, hyvin ravittuja ja hyvin puettuja. Heidän silmänsä, kätensä ja ajatuksensa on harjaantuneet suorittamaan kaikkea sitä työtä, mihin kunkin taipumukset vetävät. Onnellinen lapsuus on Sosialistisen Tasavallan kulmakivi. — H. K.

Pois esteet

Pois kaikki vanhat haaveet,
pois surun, kärsimyksen kummat aaveet,
Jo alkaa elo kirkas, uusi,
sen voitto laulu kuuluu nyt jo suuri:
— Pois tieltä esteet! —

Pimeitten onkaloitten jylhät seinät,
mitä sisähänsä monet voimat veivät
jo alas rauetkoot!
Kahlehet kärsivien poikki katketkoon
tunnussana: Pois tieltä esteet!—

— On miljoonia jotk' unihin uskoo,
he odottavat hiljaa onnen ruskoo.
Mutta taistelutta se saavu **konsaan ei!**
— se monen puhtaan verenkin vei;
Aatteemme: Pois tieltä esteet!—

Srar Koskinen.

Onnen saari

Kirj. Rauha-tätl.

Se oli kaukana idässä, se onnen saari, eikä siitä aina ollut onnen saareksi sanottu, mutta sen työtä tekevät asukkaat olivat kerran suuttuneet ja ajaneet kaikki laiskat ihmiset pois. Ja siitä saakka oli onnen saari tunnettu. — Siellä tekivät kaikki mielellään työtä, sillä he saivat nauttia itse työnsä tuloksista. Siellä oli leipää ja onnea, sillä sen oli työ luonut, eikä se pudonnut armopaloina rikkailta.

Onnen saaren asukkaat elivät sovussa kuin veljet ja sisaret, sillä kaikki olivat saman arvoisia. Rikkaita ja köyhiä ei ollut sen jälkeen kun laiskatkin rupesi työtä tekemään. — Mutta onnen vihamiehinä olivat ne laiskat rikkaat, jotka eivät tahtoneet tehdä työtä ja he odottivat aina sopivaa hetkeä, jolloin voisivat hyökätä takaisin onnen saarelle ja ruveta elämään, kuten ennenkin, toisten työllä. He perustivat kaiken laisia hyväntekeväisyysyhdistyksiä, joihin koittivat vietellä onnen saaren asukkaita, petttääkseen heidät, mutta kun ei se onnistunut, (sillä asukkaat olivat hyvin varovaisia) huusivat he koko maailman toisiakin laiskoja avukseen ja hyökkäsivät aseiden kanssa onnen saaren kimppuun. He murhasivat paljon viattomia ihmisiä ja keskeyttivät onnen saarella työn, mutta he eivät voineet tunkeutua siitenkään sinne, sillä onnen saaren asukkaatkin huusivat koko maailman köyhät ja rehelliset ihmiset avuk-

(Jatkoa toisella sivulla)